

[Hagbart Berg.]

Forgrunden, og med Hensyn til hvilket det naturligvis kan volde Vanskeligheder at opnaa fuld Enighed. Det er selve Betalings-spørgsmaalet. Ogsaa her finder vi et Flertal og et Mindretal i Kommissionen. Flertallet er gaaet ud fra den Opfattelse, at det aldeles overvejende bør være en Statsopgave at skabe denne stabile Forbindelse mellem Nissum Fjord og Havet, og har derfor foreslaaet, at Staten skulde bekoste de Foranstaltninger en Gang for alle, der skulde til, og at Staten tillige skulde bekoste Vedligeholdelsen af Udløbet fra Slusen til Havet, medens Lodsejerne skulde bekoste Vedligeholdelsen fra Slusen indefter i Fjorden. Men efter at denne Betænkning blev afgivet, har Rigsdagen gennemført Loven om Afvandingen af Ringkøbing Fjord, og jeg tager neppe fejl, naar jeg siger, at efter at denne Lov er gennemført med Bestemmelser om, at Lodsejerne omkring Ringkøbing Fjord skal betale 25 pCt. af Anlægene og Ringkøbing By 5 pCt., har man sikkert blandt de interesserede Beboere ved Nissum Fjord været klar over, at Kommissionsflertallets Forslag kunde man ikke vente vilde faa Tilslutning fra Regeringens Side, idet man maa forudsætte, at der her bør være en vis Ligestilling, og nu vil man ogsaa se i Bemærkningerne til Forslaget, i Indledningen og ved forskellige Paragraffer, og ogsaa i Ministerens Førelæggelsestale, at det er en saadan principiel Ligestilling, der er Hovedsynspunktet i dette Forslag, en Ligestilling af Forholdene ved Nissum Fjord og ved Ringkøbing Fjord. Stillingen er da ogsaa efter min Mening ret ensartet de to Steder. Begge Steder er der Tale om et ret betydeligt Vandareal, der grænser umiddelbart op til Væsterhavet, og begge Steder faar Fjorden Tilløb fra en Aa, for Ringkøbing Fjords Vedkommende Skernaaen og for Nissum Fjords Vedkommende Storaalen.

Nu er der under de skiftende Tider og under de vekslende Forhold sket dette, at man paa et givet Tidspunkt har optaget Udløbet fra Nissum Fjord til Havet som et Amtsvandløb. Jeg mener dog i og for sig ikke, at man bør tillægge dette Forhold overvættets stor Betydning. Enhver maa forstaa, at det, man tænker paa i selve Vandløbsloven af 1890, er ikke Vandregulering af den Art, her er Tale om, det er almindelig Vandregulering, Aaløb, o. s. v., men ikke Regulering af et Løb fra en Fjord til Havet. Naar man desuagtet er gaaet til at optage dette Løb som et offentligt Vandløb, er det naturligvis for at have et Retsgrundlag ved Paaligning af de i øvrigt meget smaa Ud-

gifter, der i en vis Periode skulde udredes af Lodsejerne til Løbets Opretholdelse, men jeg maa være enig med Kommissionens Flertal i, at man aldrig har taget og aldrig har kunnet tage Konsekvenserne af, at man har optaget Løbet som et offentligt Vandløb. Man har ikke gennemført eller kunnet gennemføre Foranstaltninger, der kunde skabe en endelig og rationel Løsning af dette Spørgsmaal: et Afløb fra Nissum Fjord til Havet af varig Karakter.

Det, der nu foreslaas i Forslaget, er altsaa, at Lodsejerne skal betale en Trediedel af Anlægget, en Trediedel af 750 000 Kr. eller 250 000 Kr. Det er 33 $\frac{1}{3}$ pCt. Man vil se, at det er et noget højere Bidrag, end Lodsejerne ved Ringkøbing Fjord skal betale, nemlig 8 $\frac{1}{3}$ pCt. mere, men jeg skal ikke gøre særlige Indvendinger imod dette Forhold.

Anderledes kommer det til at stille sig, naar der er Tale om Deltagelse i Vedligeholdelsesudgifterne, saa er vi inde paa et Spørgsmaal, der betyder ikke saa lidt for de paagældende. Man kalkulerer Vedligeholdelsesudgifterne til 66 000 Kr. aarlig eller, hvis det skulde vise sig nødvendigt ogsaa fremdeles at benytte den mindre Sandpumper „Thorsmind“, til 81 000 Kr. Her vil der altsaa blive Tale om en aarlig Afgift paa 22 000, eventuelt 27 000 Kr. foruden Forrentning og Amortisation af selve Anlægsudgiften.

Nu vil jeg gerne her sige, og har i øvrigt tidligere antydnet, at selve Forslaget efter min Mening principielt gaar ind paa den Hovedbetragtning, at der skal være en vis Ligestilling med Forholdene ved Ringkøbing Fjord. Der staar saaledes, hvis jeg maa nævne det, i Slutningen af de indledende Bemærkninger til Forslaget:

„For Indretningen af Afløbsforholdene ved Nissum Fjord og Vilkaarene herfor har man søgt tilstræbt en lignende Ordning som den, der for Ringkøbing Fjords Vedkommende er tilvejebragt ved Lov Nr. 71 af 29. Marts 1924.“

Det kunde da være interessant i denne Forbindelse at se paa, hvorledes dette Forslags Virkninger vilde blive i Sammenligning med Virkningerne af Loven om Ringkøbing Fjord, og dér har jeg en Udtalelse, som Medlem af Ringkøbing Fjord Kommissionen, Ingeniør Claudi Westh er fremkommet med paa et offentligt Møde i Marts 1926. Han oplyser dér, at Bekostningerne anslaaes nu — det er altsaa i 1926 — til 4 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens selve Loven forudsatte 5,3 Millioner. Nedgangen i Pristallet har altsaa bevirket, at man her er kommet ikke uvæsentligt